

Știuca și motanul

Alecu Donici

Nu-i bine când pânzarul se-apucă de cusut,
Iar croitorul de țesut.
Și e desigur totdeauna
Că cine multe întreprinde
Nu scoate-n capăt nici pe una,

Ba încă râsul lumii adese își aprinde!

O știucă prea colțată, jaluză, de soi rău,
Văzând odinioară
Motanul de la moară

Cum șoarecii vânează... căzu la el mereu
Cu multă rugămintă, s-o ieie la vânat.

- Dar spune-mi: cunoști oare
Tu astă vânătoare?

O întrebă motanul. - Nu-i lucru minunat
- Răspunse mândră știuca - de-a prinde șoriceii,

Când prindem coștrășei!

- Prea bine; hai la treabă! Tu, dar, vei lua sama
Aproape de lăptoc,
Iar eu - zise motanul - mă duc să păzesc vama
Pe lângă poloboc.
Toți șoarecii din moară

Aice au să-ți vie; vânează și-i omoară.
Noroc! Noroc!
Mergând la loc, motanul s-a apucat de treabă
Și, foarte-n grabă,
Mulțime de șoricărit
El a vânat, a omorât.

Apoi și la tovarășa a mers, dar ce să vadă!
Mai, mai, murinda știucă, ciuntată, fără coadă,

Pe care șoarecii i-a ros,
Abia ruga, prin semne, s-o tragă pân' la baltă.
Motanul, credincios,
A tras-o, dar îi zise: „Vecină! de-altă dată

POEZII ONLINE

Păzește-ți rânduiala:
Nu te-apuca de ce nu poți
În capete să scoți

Și nu-ți mai vârî botul unde nu-ți fierbe oala.”